

De duinen

Als je op een grasveld loopt, zie je soms in het gras wel eens een hoopje zand liggen, maar ook grotere hopen. Nu zal je natuurlijk zeggen: “Ja dat weet ik wel. Onder die hopen zitten mollen.”

Toch is dat niet helemaal waar, want onder sommige daarvan wonen de Mollifantjes. Omdat je waarschijnlijk nog nooit over Mollifantjes hebt gehoord, zal ik eerst eens beschrijven hoe een Mollifantje eruit ziet.

Ze lijken op een olifantje met een slurfje. De pootjes en de achterkant zijn zoals van een mol. Ze zijn dus best klein en blauw van kleur met roze pootjes.

Ik vertel je nu over drie meisjes die voor het eerst per ongeluk kennismaakten met een Mollifantje.

Opa André had net zijn drie kleindochters van school gehaald. Shannon van dertien jaar, Amber van acht en Lilleigh, ook acht jaar oud.

Het was een prachtige zomerdag en opa André vond dat het tijd was om weer met het drietal naar de duinen te gaan. Ze vonden het altijd fijn om door de duinen te lopen. De meiden vonden dat heel leuk, ook omdat opa ze na afloop altijd op een ijsje trakteerde. Eenmaal bij de duinen waren de meiden dolblij.

Eerst lopen, daarna rennen en dollen. Duin op en af.

Opa wandelde rustig door en hij genoot ervan dat zijn kleindochters veel plezier hadden.

Ineens hoorde hij een schreeuw. Zou er een kleinkind zijn gevallen? Zo snel als hij kon, rende hij naar de plaats waar het geluid vandaan kwam.

Toen hij er was zag hij dat Lilleigh met haar voet in een gat in